

kop Staffansvisa.

1. Staffan var en stalletdräng.
 Vi tackom vår Herre så gärna.
 Han vattnar sina fålar fem
 allt för den ljusa sterna,
 Men ingen dager lyser än,
 bara stjärnor blänka på himmelen.
2. Staffan han sadlar sin gråa häst.
 Så rider han till en ärlig mans trappa.
3. Si nu äre vi komne till en ärlig mans trappa.
 Vi vilde så gerna på dörren klappa.
4. Si nu äre vi komne till en ärlig mans hus.
 Här så väntar vi för oss ett gott rus.

2425. Husbonden han bjuder Staffan in:
"Kom, Staffas gubbar, kom här in!"

6. Goddag husbonde, nu äre vi härinne.
Mången lycka vi önskar härinne.

7. Här få vi en droppe, ja två eller tre,
Har mången tack både far och mor!

8. Si nu så säger Staffan god natt,
Har mången tack både far och mor!

9. Si nu så reser Staffan till en annan gård
och intet kommer för än i nästa år.

10. Å tack å tack skall husbonden ha
allt för sin skänk och gåva
En väcker mag så skall han få.
Så framt som vi får veda.

Yp. Spelmanens
pän Jm

243
11. Men får vi int brännvin i detta hus —
Vi tacka vår Herre så gerne —
Så kallar vi dotran din till kalostkinsmus,
Allt för den ljusa stjärna.
Men ingen dager lyser än,
Bara stjärnor blåsa på himmelen.

Ur handskr. visbok.

Johan Robert Karlsson

i Genböle 1883

Backas tonje i Rimito Dragsfjärd

1882.

